

Pytania prejudycjalne

Czy z perspektywy art. 18 WE (obecnie art. 21 TFUE) sytuacja regulowana prawem wspólnotowym zachodzi, gdy państwo członkowskie opodatkowuje rozpoczęcie korzystania na krajowych drogach publicznych z pojazdu silnikowego w przypadku, gdy pojazd ten jest zarejestrowany w innym państwie członkowskim, został wypożyczony od osoby zamieszkałej w tym innym państwie członkowskim i jest wykorzystywany przez osobę zamieszkałą w tym pierwszym państwie członkowskim do przemieszczania się po jego terytorium?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 8 grudnia 2010 r. — Staatssecretaris van Financiën; druga strona postępowania: P. Mook

(Sprawa C-579/10)

(2011/C 72/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Druga strona postępowania: P. Mook

Pytanie prejudycjalne

Czy z perspektywy art. 18 WE (obecnie art. 21 TFUE) sytuacja regulowana prawem wspólnotowym zachodzi, gdy państwo członkowskie opodatkowuje rozpoczęcie korzystania na krajowych drogach publicznych z pojazdu silnikowego w przypadku, gdy pojazd ten jest zarejestrowany w innym państwie członkowskim, został wypożyczony od osoby zamieszkałej w tym innym państwie członkowskim i jest wykorzystywany przez osobę zamieszkałą w tym pierwszym państwie członkowskim do przemieszczania się w celach prywatnych pomiędzy tymi dwoma państwami członkowskimi?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 9 grudnia 2010 r. — Staatssecretaris van Financiën; druga strona postępowania: G. Frank

(Sprawa C-580/10)

(2011/C 72/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym:

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Druga strona postępowania: G. Frank

Pytania prejudycjalne

Czy z perspektywy art. 18 WE (obecnie art. 21 TFUE) sytuacja regulowana prawem wspólnotowym zachodzi, gdy państwo członkowskie opodatkowuje rozpoczęcie korzystania na krajowych drogach publicznych z pojazdu silnikowego w przypadku, gdy pojazd ten jest zarejestrowany w innym państwie członkowskim, został wypożyczony od osoby zamieszkałej w tym innym państwie członkowskim i jest wykorzystywany do przemieszczania się w celach prywatnych po jego terytorium przez osobę zamieszkałą w tym pierwszym państwie członkowskim, ale mającą obywatelstwo tego innego państwa członkowskiego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Köln (Niemcy) w dniu 13 grudnia 2010 r. — Emeka Nelson, Bill Chinazo Nelson, Brian Cheimezie Nelson przeciwko Deutsche Lufthansa AG

(Sprawa C-581/10)

(2011/C 72/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Amtsgericht Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Emeka Nelson, Bill Chinazo Nelson, Brian Cheimezie Nelson

Strona pozwana: Deutsche Lufthansa AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo do odszkodowania uregulowane w art. 7 rozporządzenia (¹) stanowi niekompensacyjne roszczenie odszkodowawcze w rozumieniu art. 29 zdanie drugie Konwencji z dnia 28 maja 1999 r. o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (konwencji montrealskiej)?
- 2) W jakim stosunku pozostaje zgodnie z orzeczeniem Trybunału z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie C-402/07 prawo do odszkodowania oparte na art. 7 w sytuacji, gdy pasażer znajduje się w miejscu docelowym nie wcześniej niż trzy godziny po planowym czasie przylotu, do uregulowanego w art. 19 konwencji montrealskiej roszczenia odszkodowawczego za opóźnienie, z uwzględnieniem wyłączenia zgodnie z art. 29 zdanie drugie konwencji montrealskiej?

3) Czy metoda dokonywania wykładni, na której oparte zostało orzeczenie Trybunału z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie C-402/07 i która dopuszcza rozszerzenie zakresu prawa do odszkodowania na podstawie art. 7 rozporządzenia na przypadki opóźnienia, jest zgodna z metodą dokonywania wykładni rozporządzenia, którą Trybunał zastosował w swoim orzeczeniu z dnia 10 stycznia 2008 r. w sprawie C-344/04?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 [Tekst mający znaczenie dla EOG] Dz.U. L 46, s. 1

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 30 września 2010 r. w sprawie T-85/09, Yassin Abdullah Kadi przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 13 grudnia 2010 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-584/10 P)

(2011/C 72/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Hetsch, S. Boelaert, E. Paasivirta i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Yassin Abdullah Kadi, Rada Unii Europejskiej, Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału:

- o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;
- o oddalenie jako niezasadnego żądania Yassina Abdullaha Kadiego mającego na celu stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji nr 1190/2008 (¹) w zakresie, w jakim go dotyczy;
- o obciążenie Yassina Abdullaha Kadiego kosztami poniesionymi przez Komisję w trakcie niniejszego postępowania odwoławczego, a także w trakcie postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi, że ustalenia Sądu naruszają prawo, ponieważ opierają się na nieprawidłowym pod względem prawnym zakresie kontroli sądowej, wynikającym z ustaleń Sądu w kwestiach wstępnych. Komisja podnosi następujące zarzuty:

- 1) Zarzuty dotyczące ustaleń Sądu w przedmiocie mającego zastosowanie zakresu kontroli: Komisja podnosi, że zakres kontroli, przyjęty przez Sąd jest nieprawidłowy pod względem prawnym, ponieważ Trybunał nie określił dokładnego zakresu kontroli sądowej mającego zastosowanie w tej sprawie i ponieważ nie można wymagać od Unii Europejskiej szczególnego zakresu kontroli sądowej przyjętego przez Sąd.
- 2) Zarzuty dotyczące ustaleń Sądu w przedmiocie naruszenia prawa do obrony i prawa do skutecznej ochrony sądowej oraz naruszenia zasady proporcjonalności: Komisja uważa, że Sąd błędnie uznał, iż wdrożone przez Komisję procedury nie spełniają wymogów stawianych tego rodzaju systemowi środków ograniczających w aspekcie praw podstawowych, że Sąd niesłusznie oddalił argument Komisji dotyczący postępowania krajowego wszczętego przeciwko Y. A. Kadiemu w Stanach Zjednoczonych oraz że Sąd niesłusznie oddalił argumenty Komisji dotyczące procedur rewizji administracyjnej i ponownego badania opracowanych na podstawie rezolucji 1822(2008) i 1904(2009) Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych, w tym procedury punktu przyjęć i biura rzecznika.

(¹) Dz.U. L 322, s. 25.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 30 września 2010 r. w sprawie T-85/09, Yassin Abdullah Kadi przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 16 grudnia 2010 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-593/10 P)

(2011/C 72/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop, E. Finnegan i R. Szostak, pełnomocnicy)